Trojice CD se mi sešla na redakčním stole, společně soutěží v dubnových **Folkových stupních** na vlnách **Countryradia** (neděle, 21 hodin), a tak o nich i společně napíšu.

Skupina
Naopak
natočila album
Aj laf jů
, plné pohodové muziky, trochu oscilující mezi folkovými styly. Laťku nasadila poměrně vysoko úvodními třemi skladbami –
Motiv, Vzpomínky
a
Anglie
, pak už trochu začíná ztrácet na drivu, ale vkus si udrží po celých dalších 10 skladeb. Místy se ozvou i příjemné názvuky inspirace středověkými melodiemi, nebo inspirace houpavým funky.{desky 1708}

CD
Malé město
skupiny
Dark Blue Elephants
se někde toulalo, vyšlo už v roce 2017. Zaujme především aranžemi, kde vyniká zejména klarinet a saxofon. Písničky se pohybují na pomezí folku, šansonu a popu, místy zamíří i k jistému kabaretnímu šramlu – ovšem v tom nejlepším slova smyslu. Příjemné jsou i prolínající se vokály v některých skladbách. Nejvydařenější jsou
Markétka, Kočka
a
Na Champs Élysées
.{desky 1707}

A do třetice sólista –
Petr Vašina
a album
Nikdy předtím
. Přináší 15 písniček, a navzdory tomu, že, jak interpret sám píše v bookletu, se na scéně pohybuje více než 40 let, je to album debutové. Možná tak dlouho čekat s albem nemusel, některé písničky už jsou trochu „přezrálé“, ale celkově album působí vyrovnaným dojmem interpreta, který už má svoje místo v muzice ujasněné a pevně zaujaté. Přemýšlivé folkové záležitosti, úsporně instrumentované, s důrazem na texty a zpěv. Poslouchá se příjemně. Já si vybral zejména
Blázen napořád, Už jsem si myslel
a
O cestách a souhvězdích
.

Trojice alb, která díru do folkového světa neudělají, ale rozhodně se příjemně poslouchají, byť někdy i trochu kulisově. Ale i to je umění.